

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra VREDENS BØRN

Citation: Aakjær, Jeppe: "Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919", i Aakjær, Jeppe: *Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 633.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer06val-shoot-idm140079181711536/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919

Lethed, som kun Vanviddet skjænker; Gjærder og Pighegn hindrede hende ikke mere end den flyvende Sommers Spindeltraade: Grøfter, som ingen jordisk Magt tidligere havde kunnet faa hende til at overskride, tog hun nu som en Sval. Vanviddet bar hende over Grøft og Gærde, over Kjær og dampende Vildenge, hvor den gule Okker sætter Rust om Foden, bar hende ind gennem Taage-Ruller og ud igjen, hvirvlende hende heftigere og heftigere af Sted, ud mod den mørkblaa, morgenkrusede, frelsende Fjord.

Da Mændene kom til, laa hun paa Fjord-Spejlet som en hvid, vingeskudt Fugl.

De bar hende ind paa Stranden; hendes slaphængende, nøgne Arme havde blaagrønne Mærker efter Voldsmandens Greb, og fra venstre Fod drypped der Blod efter en Flænge af Stargræssets hvasse Klinger.

De rullede hende rundt i det vaade Græs, saa hendes Haar løstes og faldt ned over hendes Mund; med Et løftedes de blonde Lokker af hendes tunge Aandedrag.

„Aa, hvorfor kan jeg dog ikke faa Lov til at dø!“

Men de agtede ikke hendes fortvivlede Bønner. Alt, hvad Fjordens var, maatte hun gi tilbage.

Kun i Øjnene vedblev det Resten af hendes Liv at flakke som smaa krusede Fjordbølger, der hverken ved ud eller ind.

ILD OPPE

Begivenheden med Knivstikket fik for Pers Vedkommende for saa vidt ingen fædige Følger, som han efter en Uges Sengeleje atter kunde gaa i Selen; derimod gav det Anledning til, at Sølsig herefterdags lykkedes for ham som Arbejdsmark. Og da hans Eksistens som Daglejer i en betydelig Grad var afhængig af, hvor meget han kunde tjene paa denne Egnens eneste Herregaard, maatte han omsider slippe Troen paa, at det fremdeles vilde være muligt for ham at leve som en „fri Mand“. Han søgte da paany at opnaa Plads som almindeligt Tjenestetyende, men